

som sagt, kunde bekvemme dig til en saadan ... saadan ... Tilkendegivelse, som han har ... har ... ønsket«.

»Hvad var det for en Tilkendegivelse?«

»Bare, at den gamle Historie er glemt og ikke skal forstyrre jeres Samarbejde. — Herregud, det hele vilde jo ingenting betyde for dig. Bare en Visit, andet forlanger han ikke. Og jeg veed, han vilde modtage dig med aabne Arme. Siden Bladene har haft Notitser om Foretagendet, har han gaaet ganske æggesyg omkring ... jeg veed det fra Onkel Heinrich. Han vil i Virkeligheden forfærdelig gerne være med. Forleden havde han sendt Bud efter Onkel — under et andet Paa-skud naturligvis — men blot for at forhøre om, hvornaar du kom hjem, og hvordan det hele udviklede sig. Jeg er vis paa, han gaar nu hver Dag og venter dig og vilde falde dig om Halsen, om du kom! Han sagde det ogsaa til mig dengang, at han havde faaet stor Respekt for dig og fuld Tillid til Foretagendet, som han kaldte epokegørende. Han var helt begejstret!«

»Den Kærlighed kommer lidt for sent«, afbrød Per ham tørt. »Han skulde have vist den, da Tiden var. Nu har jeg ingen Brug for den. — Lad os altsaa tale om noget andet. Hvad de omtalte kære Medstiftere angaar, saa vær du kun rolig og lad mig om dem. Jeg faar dem jo nu til Behandling, og de er vel ikke dummere, end